

ПРОТОКОЛ

№ 1574

гр. Пазарджик, 01.11.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камен Г. Гатев

при участието на секретаря Росица Караджова
и прокурора П. С. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Камен Г. Гатев Административно наказателно дело № 20235220200967 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:30 часа се явиха:

Подсъдимият Й. Г. – редовно уведомен от предходното съдебно заседание, не се явява лично.

Явява се защитника адв. С. М. надлежно упълномощен.

За РП-Пазарджик се явява прокурор Т..

Свидетелят Р. П. – редовно призован, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Сне се самоличността на свидетеля, както следва:

Р. С. П. – роден на ... в гр. П., живущ в гр. П., българин, български гражданин, женен, неосъждан, работещ, със средно образование, без родство.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл. 290 от НК.

Разясниха се правата на свидетеля по чл. 122, във връзка с чл. 121 и чл. 119 от НПК.

Свидетелят обеща да каже истината.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ П. - Нямам спомен по случая.

АДВ. М. – Моля да се прочетат показанията на свидетеля П., тъй като същият заяви, че не си спомня.

ПРОКУРОРЪТ – Да се прочетат показанията на свидетеля П. дадени на ДП.

СЪДЪТ счита, че следва да бъдат прочетени показанията на свидетеля Р. П., които е дал на ДП, тъй като същият заявява, че не си спомня нищо от случая, поради което и на осн. чл. 281, ал. 4, във връзка с ал.1,т.2, предложение II-ро от НПК доколкото подсъдимият не присъства и не може да изрази съгласието си

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията на свидетеля Р. П. дадени на ДП на лист 40.

СВИДЕТЕЛЯТ П. – Да, така е, потвърждавам казаното, което прочетохте. Нямам спомен дали е имало счупено странично огледало на някои от автомобилите. Единственото което ни казаха, мисля че беше, че е възникнал скандал между двамата. Не са ни казвали за други извършващи действия.

АДВ. М. – Отказваме се от допуснатият свидетел, нямам други искания. Да се приключи делото. Представям договор за правна защита и съдействие.

СЪДЪТ на осн чл. 283 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИОБЩАВА към доказателствения материал писмените доказателства по делото: 2 броя протоколи за предупреждение на лист 11 и 12, писмо на РЦ 112- Кърджали лист 17, справка за съдимост на Й. Г., фиш за спешна медицинска помощ на лист 20, СМУ № 193/2022 г., характеристична справка на Й. Г., протокол за оглед на веществени доказателства на лист 39, ДСМПИС.

СТРАНИТЕ/ПООТДЕЛНО/: Нямаме искания по доказателствата. Да се приключи делото.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: - Поддържам обвинението като считам същото за доказано по категоричен и несъмнен начин. От събраните в хода от ДП и СП, гласни и веществени доказателства, писмени такива и приетото заключение на СМЕ се установява следната фактическа обстановка: На инкриминираната дата 29.08.2022 г. пострадалият А. Д. се движел с л. а. по ул. „Г.“ в гр. Пазарджик. На пешеходна пътека той бил засечен от мотопед управляван от обв. Й. Г. след което и двамата продължили движението си. На следващата пешеходна пътека в близост до плувния басейн на гр. Пазарджик, двамата водачи отново се засекли, като управлението от обвиняемия мотопед минал от дясната страна от автомобила на пострадалия. В същото време прозореца на автомобила на пострадалия бил свален и пострадалия се обърнал към обвиняемия с думите защо управлява по този начин. Това провокирало известен скандал между двамата, като обвиняемия с жестове приканвал пострадалия да спре и да се саморазправят, но последния отказал. Тогава обв. Г. се приближил до автомобила на пострадалия и ударил страничното му огледало с ръка, то се изкривило и тъй като пострадалия нямал видимост при управлението на автомобила се наложило да спре и да си оправи огледалото. В същото време в автомобила с него пътували неговият баща - А. Д. и малолетния му син. След като пострадалия напуснал автомобила, обвиняемият се насочил към него с псувни и обиди, като заявил „спирай, педераст долен, какъв си ти, сега ще те еба майката“. Обвиняемият се приближил до пострадалия и тъй като носил каска за управление на мотор го ударил в областта на лицето. След това му нанесъл и още няколко удара с юмрук в лицето, в гръдния кош, в областта на краката. Пострадалият също ударил обвиняемия, за да се защити, като по време на инцидента няколкократно повторил, че в автомобила се намирал малолетния му син и не желаел никакви конфронтации, но това не е спрял обвиняемия. Действията на обв. Г. били възприети от свидетеля очевидец Р. Т., която подала сигнал на 112 за случилото се. Същата била силно възмутена, че подобна агресивна сцена се разиграва в близост до плувния басейн, който се посещава от много деца. По същото време движението било интензивно и действията на обв. Г.

можело да бъдат възприети от други преминаващи пешеходци и водачи на превозни средства. След като нанесъл ударите и отправил обидите обвиняемият си тръгнал, а пострадалия също подал сигнал на 112. На място били изпратени екипи на МБАЛ- Пазарджик и МВР-Пазарджик, като пострадалият бил откаран в болницата, за да му бъде указана медицинска помощ във връзка с получените травматични увреждания. От приетата по делото СМЕ е видно, че му е била причинена лека телесна повреда по смисъла на чл. 130 от НК. Пристигналите полицейски служители провели разговор с двамата при което всеки от двамата посочвал другия като нарушител на правилата за движение. Считам, че това е установената фактическа обстановка по делото. По отношение на доказателства. На първо място това са показанията на пострадалия, които са логични и последователни през цялото време. Същият е заявил, че провокацията за инцидента е дошла от обвиняемия, както в обаждането си на телефон 112 непосредствено след инцидента, така и в първоначалната беседата проведена със св. П.. Такива са показанията и на пострадалия на ДП, като считам, че няма пречка да бъдат ценени по реда на чл. 375, ал. 2 от НПК, такива бяха и в съдебното заседание. Не може да се каже същото обаче за обясненията дадени от обв. Г., които в случая считам, че са израз на неговата защитна позиция, а не могат да бъдат ценени, като източник на доказателство. Обясненията на обвиняем или на подсъдим са винаги израз на неговата защитна позиция и следва да бъдат анализирани внимателно, но и в случая същите са изключително противоречиви, както сами по себе си, така и с останалите доказателства. В съдебно заседание обвиняемият заяви, че пострадалият го ударил един юмрук – цитира. Това са обяснения, които са коренно противоречи и от първоначалните му. Дадените от него обяснения се отличават и от показанията на свидетеля очевидец Р. Т., тъй като същата заяви, че при движението си преди да се включи в ул. „Г. Г.“ е забелязала словесен конфликт между водача на лекия автомобил и водача на мотоциклета и няколко минути по- късно е видяла лицата да се бият. Същата обясни подробно, че между тези двама водача и нейният автомобил е имало и други автомобили, поради което е било невъзможно инцидента да се е развил по описания от обвиняемия начин т.е. с размяна на един или два удара и незабавно напускане на мястото от негова страна. Ако се беше развил по този начин инцидента, свидетелката нямаше да възприеме сбиването, тъй като на

размяната на 1, 2 или 3 удара, както той твърди в противоречивите си обяснения е щял да отнеме не повече от минута и тя е нямало да има време да се придвижи до мястото на плувния басейн при положение, че е имало няколко автомобила между нейния автомобил и неговия. Обясненията му противоречат на СМЕ според която – цитира, т. е. това веднага изключва неговата версия, че е нанесъл само един удар. След като са толкова противоречиви и противоречат на обективни факти по делото считам, че изобщо не следва да бъдат ценени. Относно обстоятелството кой от двамата водачи така да се каже засягал другия, считам, че не е толкова релевантно по делото, тъй като подобно действие евентуално сочи на престъпление по чл. 325, ал. 3 от НК, каквото обвинение няма по делото. Считам, че няма пречка да се ценят показанията и на починалия свидетел при условията на чл. 375, ал. 2 от НПК, а тези показанията изцяло подкрепят версията на пострадалия. Събраните доказателства сочат, че обвиняемият е извършил действията, които са му вменени и същите се изразяват в нанасяне на удари, псувни, обиди, удряне на огледалото на автомобила, и тези действия не само са могли да предизвикат възмущение у гражданите, а и са предизвикали такова, тъй като свидетелката очевидец е подала сигнал на 112 и същата заяви, че е била възмутена от подобно поведение. Тъй като са налице всички обективни и субективни елементи на престъплението, моля да го признаете за виновен по така повдигнато обвинение. Безспорно са налице всички основания на чл. 78а от НК да бъде освободен от наказателна отговорност, като по отношение на административното наказание глоба отчитам, като отегчаващи отговорността обстоятелство наличието на две криминални регистрации за обвиняемия, както и обстоятелството, че деянието е извършено в присъствието на малолетно дете. Моля да му възложите направените разноски за СМЕ.

АДВ. М.: - Считам, че от така събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателства не се доказва, че подзащитният Й. Г. ми е извършил вмененото му във вина престъпление по чл. 325, ал. 1 то НК. От анализа на доказателствените средства се води до извода, че РП- Пазарджик не успя да докаже по несъмнен и категоричен начин повдигнатото обвинение. От показанията на св. А. Пенчев се установява, че с Г. са влезнали в разговор относно движението на управляваните от тях автомобил, като Д. пръв е влезнал в разговор с подзащитния ми като го е попитал от къде си е взел книжка като по този начин е направил забележка на шофирането му. След

което е препречил пътя на Г. като го е принудил той да спре, за да се саморазправа с него. А. Д. пръв е ударил подзащитния ми и го е принудил да се защити спрямо нападението срещу него. Считам, че показанията на Д. не следва да се вземат предвид тъй като той е заинтересована страна и неговите показания не отговарят на останалите доказателства по делото. Свидетелката Р. Т. в своите показания заяви, че не е чула или видяла подзащитния ми да извършва непристойни действия грубо нарушаващи обществения ред. Тя заяви – цитира. Тези нейни показания са в синхрон с обясненията на подзащитния ми, който твърди, че не е обиждал Д. и не удрял неговия автомобил. Макар израз на защитно средство считам, че дадените от него обяснения по делото са обективни и достоверни, поради което следва да се кредитират. Свидетелката Т. е видяла подзащитния ми и Д. да се разправят физически, единствено не си спомня кой пръв е посегнал. Считаме показанията на свидетелката за достоверни, поради което на тях следва да се даде вяра. В свидетелските си показания полицейските служите Д. К. и Р. П. затвърдиха, че както подзащитния ми, така и А. Д. непосредствено след случилото се са разказали за обстановката която се е разиграла и са дали ясни обяснения за случилото се. В своите непосредствени изявления за случилото се пред полицаите Й. Г. и Д. не са споменали нищо за псувни, ругатни и счупване за страничното огледало на автомобила на Д.. Свидетелят Р. П. заяви, че не е видял да е имало счупено странично огледало на никой от автомобилите. В своите обяснения никой от двамата не е споменал нищо за никакви непристойни действия от страна на подзащитния ми. Двамата единствено са разказали за физическата саморазправа между тях, която е налице единствено, поради което считам, че непосредствените обяснения, които са дадени от подзащитния ми са най-обективни и неподправени, поради което следва съда да даде вяра на тях. От самия акт на наличие на лека телесна повреда на Д. съгласно СМУ не може да се обоснове виновността на подзащитния ми за действия запълващи коренно различен състав на престъпление в НК. В резултат на сбиването и двамата, както и Й., така и А.ов са имали телесни наранявания и само по себе си единствено от факта, че подзащитния ми не си е изкарал медицинско свидетелство не може да се установи това. Самите полицейски служители най-вече св. П. спомена, че нямало видими следи от наранявания и по двамата от тях. В този ред на мисли леката телесна повреда е различно престъпление от това което РП –

Пазарджик повдига срещу подзащитния ми, което от своя страна се преследва по частен ред. Считам, че твърдяното от обвинението престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК не извършено от подзащитния ми Й. Г., поради което моля да постановите оправдателна присъда, с която да признаете Й. Г. за невинен. Моля да осъдите обвинението да заплати направените по ДП и СП разноси на доверителя ми във връзка с така повдигнатото обвинение.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, за да постанови решението си, след което обяви същото на страните и разясни реда и сроковете за обжалване и протестиране.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 16:10 ч.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____